

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 489/2023
06.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Михајла Милановића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Милановића, адвоката Дејана Ј. Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 23/22 од 08.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 84/23 од 16.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Милановића, адвоката Дејана Ј. Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 23/22 од 08.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 84/23 од 16.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 23/22 од 08.11.2022. године, оглашени су кривим и то окривљени Михајло Милановић, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године, а затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 5 (пет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 24.02.2022. године па надаље; окривљени АА, због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1

(једне) године и истовремено одређено да се иста неће извршити ако у року проверавања од три године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и окривљени ББ и ВВ, због по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се исте неће извршити ако у року проверавања од две године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Окривљенима су изречене мере безбедности одузимање предмета и то од окривљеног Михајла Милановића опојне дроге cannabis у количини како је то наведено у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом, окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка, те да плате суду на име паушала износе од по 10.000,00 динара, окривљени Михаило Милановић на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава да плати суду износ од 6.326,37 динара, као и Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу износ од 13.670,14 динара, а окривљени АА истом тужилаштву износ од 22.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 84/23 од 16.03.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног Михајла Милановића и пресуда Вишег суда у Крушевцу К 23/22 од 08.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Михајла Милановића, адвокат Дејан Ј. Јовановић, у смислу члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати вишем суду на поновно суђење или да укине другостепену одлуку и предмет врати апелационом суду на поновно одлучивање о жалби.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног Михајла Милановића у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима и као исте означава исказ раније осуђеног ББ пред ОЈТ у Крушевцу Кт 1499/21 од 03.12.2021. године и осуђеног ВВ пред истим ОЈТ Кт 1447/21 од 23.11.2021. године, а чије исказе је суд прочитао и уврстио у доказе, а да се ова лица никада нису изричито изјаснила да ли желе да у поступку пред ОЈТ узму браниоца, а све у смислу члана 85. став 3. и 4. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Милановића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП се не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Наиме, из списка предмета произилази да су приликом сачињавања записника о саслушању и то тада осумњиченог ББ број Кт 1499/21 од 03.12.2021. године и ВВ Кт

1447/21 од 23.11.2021. године пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу, исти пре изношења одбране од стране јавног тужиоца били упознати са својим правима из члана 68. ЗКП, а пре свега да могу да се бране сами или уз стручну помоћ браниоца, као и о праву да њиховом саслушању присуствује бранилац, као и да су упозорени да ће у случају да уредно позвани бранилац кога су сами изабрали не дође на заказано саслушање, иако је обавештен о томе, а не постоји могућност да узме другог браниоца, бити саслушани и без присуства браниоца у случајевима када није обавезна одбрана, при чему су разумели шта им се ставља на терет и све поуке и упозорења.

Сем тога, одбрана окривљеног је изнете наводе из захтева за заштиту законитости већ истицала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 4. став 3. дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП у свему прихвата и на исте упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић